

DIRİLİŞİN AYDINLIĞI 15 TEMMUZ

Mahir KILINÇ

Türkiye düşmanları, vatan topraklarımızda demokrasinin, ekonomik refahın ve huzurun arttığı her dönemde ortaya çıkmışlar ya da kendi yetiştirdikleri ve bizden gibi görünen avanelerini ihanete memur etmişlerdir. Tarihimize bakıldığında güzel vatanımızda darbeler, müdahaleler ve iç karışıklığa sebebiyet verecek olaylar hiç eksik olmamış; ülkemizin gelişimini, yükselişini inkıtaya uğratma girişimleri olagelmıştır. Bu girişimlerde düşman, ülkemizin dışından ve içinden kendisine yardımcı bulmakta hiç zorlanmamıştır. Yapılan müdahalelere ise “kaybolan düzenin ve adaletin tesisi, milletin ve devletin bekasını devam ettirmek, barış, istikrar ve huzurun temini” yalanlarından oluşan kılıflar uydurulmuştur. 15 Temmuz darbe girişimi de bunlardan biri olarak ülke tarihinde silinmeyecek yerini almıştır.

15 Temmuz, şer odaklarının arka odalarında tezgâhlanan, bizdenmiş gibi davranıp bizim değerlerimizle bizi aldatan haince bir planın tezahürüydü. Bu planı hayata geçirmeye çalışan ise kırk senedir bu ülkenin ekmeğinden yiyen suyundan içen, din ve hoşgörü kisvesiyle bu aziz milletin dini hassasiyetini sömüren, dışarıdaki şer güçlerin boyunduruğu altına giren FETÖ’ydü. Suret-i haktan görünerek hareket eden, kendi gizli emel ve gayeleri adına bu ülke evlatlarının kanını dökmekten geri durmayan bu terör örgütü, ülkemizde ve barındıkları her yerde ne denli tehlike oluşturduğunu ispatlamıştı. Kendi bekaları için mukaddes dinimize ve medeniyetimize ait kavramları kullanarak içini boşaltmış ve tüm değerlerimizi hain emelleri uğruna yerle yeksan etmekten hiç çekinmemişti. Aklını, idrakini, vicdanını, şerefini bu aziz vatanın düşmanlarına onlardan bir paye umarak kiralyan bu haşhaşi ruh, iki yüzlülüğü, tedbir diyerek kendini gizlemeyi, dini kendi çıkarları doğrultusunda evirip çevirmeyi kendine şiar edecek kadar da izandan çıkmıştı.

Bu eli kanlı örgütün üyeleri ne zaman ki saklandıkları ve yuvalandıkları inlere girilmeye başlandı işte o zaman kendilerini yavaş yavaş ifşa etmeye başladılar. Kendilerini aklama adına yaptıkları her hamlede daha da çirkinleştirdiler ve gerçek yüzlerini ortaya koymaya başladılar. Halk nezdinde de günbegün itibarını kaybetmesiyle saldırgan yönünü ortaya koyan örgüt, hoşgörü güvercini görünümündeyken bir anda yırtıcı bir kuşa dönüştü. Kim ki ona ve onun hain emellerine karşı koymaya çalıştı ise o da onun kanını dökmekten geri durmadı. Kendilerini yeryüzünde bozgunculuk çıkarmak yerine bilakis ıslah edici olmakla tanımlayan bu haşhaşiler, ne kadar gözü dönmüş bir canavar olduklarını 15 Temmuz hain darbe girişimiyle ispatlamış oldular.

15 Temmuz gecesi... O katrandan daha da kara gece... İhanetin, kana susamışlığın daha da kararttığı gece... Bir hainin emri doğrultusunda teröristlerin bizlere ateş ettiği o gece... Kırk yıldır sinsice hazırlanan hain projenin son hamlesi. Fakat işler hiç de hesap ettikleri gibi gitmedi. Karşılarında darbelerden sinmiş ve evine kapanan bir millet beklerken darbecilerin üstüne giden bir millet buldular. Millet sokaktaydı o gece. Kimse evine kapanmamış, herkes sokağa çıkmıştı. Hainlerin, “Evinize gidin, ihtilal oldu.” sözlerine hiç de aldırış etmeden sokaktaydı millet. Dini, vatani, onuru ve evlatlarının geleceği için sokaktaydı.

Pensilvanya kumandasındaki hainler, milletin sokağa döküleceğini hiç düşünemediler. Mukaddes emanetleri sinesinde barındıran bu necip milletin mazinin köklerine hâlâ sımsıkı bağlı olduğunu da tahmin edemediler. Silahla, tankla, uçakla bu milleti korkutmaya çalıştılar. Abdestini alıp sokağa çıkmış, imanını sırtlanmış bu insanları ölümle korkutacaklarını sandılar. Ne kadar ateş ettilerse de milletimizi bitiremediler, kendilerini bitirdiler. Canlarını millet yolunda gözlerini kırpmadan feda eden yiğitler, serdengeçtiler hiç bitmedi bu ülkede ve bitmezdi de. 15 Temmuz da aziz milletimizin kanıyla canıyla yazdığı yeni bir destan olarak kayda geçmişti artık. İslam coğrafyasından mazlumların kabul olunmuş bir duası olup çıkmıştı. Türkiye, Allah’ın inayeti, milletimizin cesareti ve idarecilerimizin dirayetiyle mazlum İslam coğrafyasının umudu olmaya devam edecekti.

İstiklal Harbi ve Çanakkale Savaşı’nda olduğu gibi nice destansı hikâyelerin yaşandığı 15 Temmuz Destanı da unutulmamalı ve unutturulmamalı. Bunca şehit, gazi ve kahramanımızın ortaya koyduğu her bir destansı hikâyeye anlatılmalı ve yazılmalı. Çünkü her bir hikâyeye bizim özümüzde saklı dirilişin emarelerini taşımakta. Bizi özümüzdeki dirilişe, medeniyete götürecek her bir hikâyenin peşine düşmeli ve hikâyelerdeki gizleri hayatımıza taşımamız. Bunun dinî, millî, vatani anlamda bir şuur oluşturmada önemli payeye sahip olduğunu unutmamalıyız. İşte o zaman medeniyetimize, tarihimize

ait değerler dal budak salıp dirilişimize vesile olacaktır. 15 Temmuz günü şehit ve gazi olan, bu yüce makamları arzularak sokağa çıkan her bir fert bu şuuru hâlâ taşıdığını göstermekteydi.

Şehit Ayşe Aykaç: "Allah bize de şehit olmayı nasip eder mi?"

Şehit Aykaç Hanım da böyle şuur abidesi bir insandı. Ayşe Aykaç, Kastamonuluydu, 44 yaşındaydı, dört çocuk annesiydi. Sokaktaki toplumsal herhangi bir olayda dışarı çıkmaya imtina eden Ayşe Hanım, hainlerin yurdun dört bir köşesinde pusuya yattığı o gece, darbe kalkışmasını öğrenir öğrenmez eşi Mustafa Aykaç ile hemen abdest aldı, namazını kıldı ve şehadete koşar adım gitti. Ayşe Hanım, eşi Mustafa Bey ile eski adı Boğaziçi Köprüsü yeni adıyla 15 Temmuz Şehitler Köprüsü'nde ön saftaydı. Güneydoğu'daki şehit haberlerini izlerken "Allah bize de şehit olmayı nasip eder mi?" diye hüzünlünen Ayşe Hanım, gözünü kan bürümüş katiller tarafından tanklardan açılan ateşle göğsünden vurularak yaralandı ve şehit oldu. Şehadeti esnasında dilinden berrak bir şekilde dökülen kelime-i şehadet ise âdeta duasının kabul olduğunun ispatıydı.

İstiklal Harbi'nin kadın kahramanı Şerife Bacı'nın torunu Ayşe Hanım, kahramanlığıyla yeni bir Şerife Bacı oluyordu. Biz geride kalanlara kendi hikâyesiyle nice dersler vererek ayrılıyordu. Onun hayat arkadaşı ve darbeye karşı direnen dava arkadaşı Mustafa Aykaç Bey'e soruyoruz 15 Temmuz'u: "15 Temmuz bizler için büyük bir acı ve bu yaşananlarda canlarımızı kaybettik ama karşılığında bir vatan kazandık. Dolayısıyla milletimizin millet olduğu ve onun iradesinin önünde hiçbir şeyin duramayacağı bir ifadesiydi bu yaşananlar. Sanırım "Söz konusu vatansa gerisi teferruattır." sözünün yaşandığı bir destandı. Böylesi şanlı bir destanın en ağır tarafını yaşayan aileler olarak acımız çok büyük. Ama bir gün bana eşimin vefatıyla gurur duyacağımı söyleseler inanmazdım. Fakat şimdi bunu yaşayan biri olarak ben ve ailem, eşimle ve tüm şehitlerle gurur duyuyoruz. Dolayısıyla vatanımız uğruna verilen bu bedeller bizim için yıllarca taşıyacağımız ve unutmayacağımız bir onurdur. Düşmanlara karşı dik duralım ve en ufak tehlikede bir olalım. Siyasi görüşlerimiz, dini inançlarımız ve memleketlerimiz ne kadar farklı olursa olsun bu ülke için bu bayrağın altında aynı amaçla toplanalım. Çocuklarımıza vatan sevgisini ve aile bağlarını çok güzel bir şekilde aşılayalım ki bu sıkıntıları bir daha yaşamayalım."

Şehit İbrahim Yılmaz: "İnşallah ben de şehitliğe defnedilirim."

Türkiye için ağır bir imtihandı 15 Temmuz. Bu imtihanı en güzel şekilde verenler güzel atlara binip şehadet makamına uçtular. Bu atlara binip gidenlerden biri de İbrahim Yılmaz'dı. 1991 yılında Yozgat'ta doğan İbrahim Yılmaz, kurra hafızdı. 2015 senesinde de icazet alarak Erzurum'un Karaçoban beldesinde göreve başladı. Bayram tatili için İstanbul'a geldiği sırada 15 Temmuz hain darbe girişimine karşı durmak için İstanbul Saraçhane'ye gitti ve orada dilinden hiç düşürmediği "Allah" zikriyle şehit oldu. Edirnekapı şehitliğine ziyaret için gittiğinde "İnşallah ben de şehitliğe defnedilirim." diye ettiği dua kabul oldu ve şehitliğe defnedildi. İbrahim Yılmaz, darbeci hainlere karşı çok cesur bir yiğit ve kahraman; ailesine karşı kalbi sevgiyle çarpan bir eş; "Babasının lokumu!" diye sevdiği kızı Hatice için merhamet yüklü, müşfik bir babaydı. 15 Temmuz ve onun getirdiği imtihanı en derin şekilde yaşayanlardan biri olan eşi Esmâ Hanım'a soruyoruz ve ondan dinliyoruz 15 Temmuz'dan hangi çıkarımlarda bulunmamız gerektiğini.

"15 Temmuz'un faili FETÖ bir cemaat değil, eli kanlı bir terör örgütüdür. Bu terör örgütü ehli-sünnet çizgisinde olan Kur'an ve sünnete bağlı, devletine isyanı olmayan bin yıllık tarikat ve cemaatler ile asla bir görülmemelidir.

Dolayısıyla bizi hep dinî değerlerimizden vuran FETÖ'den ötürü tüm tarikat ve cemaatlerin aynı kefeye konulmaması ve tahkir edilmemesi gerekir. Dinimiz ve askerlerimiz Türk halkının vazgeçilmez göz nurudur. Nasıl ki ben darbeci asker kıyafetine bürünmüş hainler tarafından eşi şehit edilmiş bir kişi olarak askerime karşı en ufak bir olumsuz duygu beslemiyorsam ve bunun ayrımını da yapabiliyorsam milletimiz de din adı altına saklanıp dinimizi istismar eden hainlerle Kur'an ve sünnet çizgisinden ayrılmayan devletine bağlı grupların ayrımını yapabilmelidir."

Safiye Bayat: "Onların gözlerinde katil ruhlarını gördüm."

Ülkemizin zor zamanlarında ortaya çıkan ve karşı konulamaz reaksiyonun derinliklerine baktığımızda her ne kadar da uzak gibi görünse de bizden hiç de uzak düşmeyen bir iman vardır. İmanın gücüyle hareket eden kahramanlarımızdan biri de Safiye Bayat. 34 kişinin şehit düştüğü 15 Temmuz Şehitler Köprüsü'ndeki direnişi başlatan, kendisine doğrultulan tank ve tüfek namlularına karşı duran kadın kahraman. O gece askerlerine dönüp "Sizi analarınız bugünler için doğurdu." diye ateş ettiren baş hain tarafından bileği bükülen Safiye Hanım, hainin darbına ve ölümle tehdidine aldırış etmeyen, cesaretine, imanına hayran olunası bir kahraman. Etraftan kendisine "Vurulacaksın abla, gel buraya!" sözlerine aldırış etmeden cuntacıların karşısına tek başına çıkan, "Sizin amacınız ne?" diye yüzlerine

haykıran kahraman. Kendisi gibi cesur bir kadın kahramana yardım ederken hainler tarafından açılan ateş sonucu bacağınan yaralanarak gazi olan Nene Hatun cesaretinin günümüzdeki tezahürü bir kadın kahraman. Safiye Bayat, 1982 İstanbul doğumlu, iki çocuk annesi bir ev hanımı. 15 Temmuz gecesi darbe girişimini televizyon seyredirken alt yazıdan öğrendi. Askerlerin köprü ve yolları kapattığını okuyunca köprüye gitmeye karar veren ve çocuklarını kayınvalidesine bırakıp sargı bezi, yara bandı, powerbank ve şarj aletini koyduğu sırt çantasını alarak yola koyulan kahraman. İmanı olanın vatan sevgisi olduğuna inanan ve bunun gereğini yapan bir vatansever. Böyle bir şuurda nelerin etkili olduğunu dinliyoruz Safiye Bayat'tan.

"Ülkemizi savunduğumuz o gece bize bu cesareti veren damarlarımızda akan ve savaş durumunda ortaya çıkan işte o deli kandır. O kan ki bayrağın üstünde ayla yıldızla sarıdır. Allah, o gece olduğu gibi zor zamanlarda hep inananlarla beraberdir. Biz Allah'a inandık, iman ettik; vatanımızı, milletimizi, bayrağımızı çok sevdik ve korkmadık; yapacağımız hareketi Allah için yaptık. Allah bizim, masumların sesini duydu ve bize yardım etti. Dolayısıyla Allah'a iman ve O'na tam anlamıyla bir teslimiyet hakiki bir şuurun oluşmasında etkiliydi."

İlhami Çil: "Gidenler vuruluyor ama kimse geri gitmiyordu."

Allah'a tam teslimiyet ve tevekkül olunca kolay olmayan ve hallolmayan bir iş olmazdı. 15 Temmuz önce teslimiyet sonra tevekkülle gelen zaferin kendisiydi. Böyle bir zafer içerisinde olmak herkese nasip olmazdı elbet. Bu zaferden nasibini alanlardan biriydi İlhami Çil.

1977 İstanbul doğumlu olan İlhami Çil, evli ve üç çocuk babası. Ticaretle uğraşan İlhami Çil, 15 Temmuz Şehitler Köprüsü'nde ellerindeki dev Türk bayrağıyla tankların üzerine yürüyen kahramanlarımızdan biri. Gözü dönmüş canilerin Çamlıca Camii'ne doğru açtıkları ateş üzerine vurulan gazilerimizden. Darbeci askerlerin açtığı ateş sonucunda yaralanan kahraman, yaralandığı esnada "Üzülüyümden ve korktuğumdan ağlamıyorum, halkımızın durmadan o yürüyüşü benim aklımdan çıkmıyor. 'Böyle bir şey olsa kaç kişi sokağa çıkar?' diye düşünüyorduk. Elhamdülillah, çok babayığit ve helal süt emmiş vatan evladı varmış." diyerek yaralandığına üzülmek yerine insanların coşkusuna sevinen bir kahraman. Böylesi nice sahnelerin yaşandığı bu gecenin unutulmaması, unutturulmaması gerektiğine dair sözlerini dinliyoruz.

"Bana göre 15 Temmuz dünya tarihinin en büyük direnişi ve milletimizin eşsiz karşı duruşuyla bir gecede başarılan en büyük halk hareketidir. Böyle bir canlı duruş asla unutulmamalı ve unutturulmamalıdır. Bu direniş yeni gelen nesle aktarılmalı müfredatta çeşitli vesilelerle anlatılmalıdır. Senede birkaç kez geniş kitleleri içine alan medyanın öncülük edeceği programlar tertip edilmeli, olayı bizzat yaşayanların konuşturulması sağlanmalıdır. 15 Temmuz ruhunu yaşatmak ve geleceğe taşımak için kitaplar yazılmalı, filmler çekilmeli; genç kuşakların bu şuurunu öğrenmesi desteklenmelidir."

15 Temmuz, milletin özünde nakşolmuş imanın, kahramanlığın tezahürüydü. Güzel vatanımız için 15 Temmuz hain darbe girişimi ne ilk ihanet ne de bu terör örgütü FETÖ de ilk haindi elbet. Böylesi bir ihanete karşı her zaman dikkatli ve uyanık olmamız gerektiğine dair tarihe düşülmesi gereken önemli bir nottu 15 Temmuz.